11de JAARGANG — CURACAO DEN 10n. MAART 1894 — N° 532

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN BLADZIJDE uit de laatste Begrooting van Suriname.

(*Slot.*)

Wij geven heden gevolg aan onzen uitgedrukten wensch, om een paar punten te releveeren uit het debat, dat in de Tweede Kamer der Staten-Generaal bij het behandelen der laatste Begrooting van Suriname gevoerd werd over de Subsidie voor het *Bijzonder Onderwijs.*

Het bijzonder onderwijs is in de kolonie Suriname voornamelijk in twee groote afdeelingen gesplitst, nl. dat van katholieke zijde en dat door de Moravische Broeders gegeven. Deze laatsten bedienen zestien scholen in de Kolonie, die naar officieele opgave door 2041 kinderen bezocht worden, terwijl op de zeven bijzondere scholen der katholieken 1661 kinderen onderwijs genieten. De eersten genoten tot instandhouding en uitbreiding van het onderwijs door hen gegeven een subsidie van 28.400 gulden; de katholieken op dienzelfden titel slechts 6.000 gulden. Iedereen springt die wanverhouding aanstonds in het oog en mager mag het betoog heeten, waarmede één der Kamerleden haar bij het de- [illegible] wilde. Het slaat nog vergoêlijken [illegible] baart dan ook niet de minste verwondering, dat op die slecht verdedigbare evenredigheid der onderstand èn in de Koloniale Staten van Suriname èn in de Tweede Kamer èn in het verslag van den Minister van Koloniën het merk van *onrechtvaardigheid* en *onbillijkheid* werd gedrukt en de verhooging met 6000 gulden voor het *katholiek* Bijzonder onderwijs in de Kamer zonder hoofdelijke stemming werd aangenomen.

Uiteraard brengt echter zulk een onderzoek naar het al of niet behoefte hebben aan verhooging van subsidie een verschil van meeningen aan den dag, die zich hier sterker daar zwakker doen gelden. Wat ons het onderhavige debat in de Tweede Kamer toont, stelt echter die billijkheid van de verhooging der subsidie voor het katholiek bijzonder onderwijs nog helderder in het licht, dat niet verduisterd wordt door het ongemotiveerd bevoorrechten van andere inrichtingen van onderwijs. Een paar grepen uit het Kamerverslag en de Memorie van Antwoord bewijzen dit duidelijk. Men oordeele slechts.

De billijkheid der genoemde subsidieverhooging, door den minister voorgesteld, ondervindt als zoodanig geen bestrijding. Zij die haar bestrijden voeren of wel geen gronden aan, of zoodanige die daarbuiten liggen. Zóó bv. onderanderen het Kamerlid de heer A. Van Dedem, die wel aannam, dat het bijzonder katholieke onderwijs daar te recht werd gesteund, en er ook niet tegen op wilde komen, maar toch ook van meening was, dat den M. Br. ook wel eenige verhooging mocht geschonken worden. Gronden van recht en billijkheid daarvoor werden niet aangegeven.

Een even niets beteekenende reden werd door een ander lid aangevoerd, welke aldus zou kunnen weergegeven worden: Verhooging der subsidie voor de scholen der M. Br. is verleden jaar geschrapt, dus mag zij er nù wel doorkomen. Van motiveering dezer gevolgtrekking geen spoor.

Wel was daarentegen de verhooging van het subsidie voor het katholiek bijzonder onderwijs, naar het oordeel van den heer Pyttersen, uit de inlichtingen door den Apostolischen Vicaris van Suriname verstrekt en der Kamer voorgelegd, *voldoende en meer dan voldoende* bewezen. En m[illegible]ht de liberale heer Cremer al opkomen tegen de wijze, wa[illegible]e verhooging van subsidie voor het onderwijs berekend werd, toch ontkende hij de billijkheid daarvan voor de Katholieken niet, maar wenschte hij die in beoefening gebracht te zien ook voor andere gemeenten, waarover trouwens, meenen wij, niet te klagen valt.

De minister deed ten slotte den heer Cremer opmerken dat het moeielijk is een richtsnoer te vinden tot regeling der vermeerdering of vermindering van het subsidie voor onderwijs. Hij bracht zijn dank aan de Kamerleden voor de voorlichting in deze zaak en zou het bewijs trachten te leveren, dat de Regeering den steun, dien zij op het gebied van onderwijs van verschillende kanten ondervindt, op prijs stelt en het hare wil doen, *om het bijzonder onderwijs te bevorderen en vruchten te doen dragen.*—Wij herhalen hier wat wij in den aanvang van ons eerste artikel over deze stof zeide: dit liberaal ministerie oordeelt even onbekrompen als het voorgaand christelijke over den bijstand, die het bijzonder onderwijs moet geboden worden. En dat zal ieder weldenkende verblijden. [illegible]

——

Wij zouden onze Lezers slecht bedienen, indien wij hen hier met een enkelen blik een overzicht gaven van de verhouding der subsidiën voor het bijzonder onderwijs in de kolonie Suriname en hier ten onzent verleend. Dit kleine staatje voldoet hiertoe:

De Morav. Broeders, ontvangen tot onderhouding van 16 scholen met 2041 schoolgaande kinderen *f* 28.400.

De katholieken met 7 scholen 1661 schoolgaande kinderen, deze laatste verhooging inbegrepen *f* 12.000.

En het katholiek bijzonder onderwijs hier in onze kolonie met 18 scholen en ruim 3000 schoolgaande kinderen geniet *f* 8.400.

Voorwaar, wij kunnen hier nog heel wat vooruitgaan, eer wij mogen spreken van de gelijkheid, door de regeling op de wet van Onderwijs door het vorig Ministerie als uitgangspunt genomen!

Jeanne d'Arc en de Engelsche pers

Wekt de zaligverklaring van de Maagd van Orleans, nu deze zaak bij het Roomsche hof aanhangig is gemaakt, overal, ongerekend een spottend artikel van de wufte Figaro, de levendigste belangstelling, bijzonder is dit het geval in Engeland. De *Times* wijdt daaraan een belangrijk hoofdartikel en verheft Jeanne d'Arc op eene wijze, die, geheel rechtmatig, algemeene bekendheid verdient. Na gezegd te hebben dat de katholieken met vertrouwen den dag te gemoet mogen zien, waarop het volle licht der heiligheid Jeanne d'Arc bestralen zal, maakt het bovengenoemd blad daarbij de volgende bedenkingen.

"Wanneer die dag gekomen zal zijn, zullen zelfs zij, die nu Rome's bevoegdheid in zulke aangelegenheden weigeren te erkennen en bespotten, moeten toegeven, dat zelden meer edel figuur is voorgesteld aan de vereering harer gelijken. In de geheele geschiedenis der middeleeuwen is er geen eenvoudiger geen schitterender, geen meer tragische en meer smartelijke verschijning dan die van de arme kleine herderin, die door haar vurig geloof haar vader.

FEUILLETON.

Un accidente singular na India británica

(*Conclusión.*)

Na e momento aljí noema e tiger muger a poné di manifiesto su naturaleza feroz i su instinto materno pa salvación di su jioenan. Coe un rugido duroe él a boelá riba e elefante di más acerca, él a cogéle na su trompa, é infatigablemente él tabata haciendo toer esfuerzo pa alcanzá su cabeza.

E elefante tambè a desplegá toer su habilidad i él tabata sabi di inutilizá por completo e esfuérzonan obstinado dje tigra pa alcanzá un parti más altoe di su curpa. Toer su objeto tabata di hayéle cogé coe su trompa, i ora él a lográ esai porfín, él a hizéle na laria, caba daléle abao coe forza.

Tabata un èspectáculo notable pa 'e oficialnan den e *handah*, asina nan ta yamá un tent habrí trahá riba lomba di un elefante, i e *aremmahant* ó conductor di elefante mester a tené e handah duroe pa él no a bai suela. E oficialnan no por a hací uso di nan trabuco pa temor di no heridá e elefante na mes tempoe.

E oficialnan sintá riba e otro elefante, tampoco por a prestá auxilio, pasobra lo tabata peligroso pa nan di haci fuego, pa motivo coe e elefante, luchando coe e tigra, no tabata un solo momento den e mes posición.

Durante e batalja e tiger macho koe tabata gravemente heridá, a lamantá riba i él a coerí bai di djéle coe e ligereza koe su heridanan tabata permitiéle.

Despues di a persiguiéle basta largoe, nan a hayéle den un cueva inaccesible. Ora nan e obligéle di salí aljí fô á forza di introducí un infinidad di maribomba den su escondrijo, él a haci un salto violento riba un dje aldeánonan. Felizmente e homber a presentá e tiger su escudo na tempoe, i aunque peso dje animal a toembéle inmediatamente, sinembargo él a sali coe algún herida masjá leve na su curpa. E otro homber para un banda di djéle — según nos a bisá pa delanti, nan tabata partí dos dos homber — a hincá e tiger coe su piki, largéle adén, caba él a coerí bai liger aljí fô.

Tan pronto e tiger a kibrá punta dje piki coe di más grandi facilidad, él a largá es un homber na suela, i el a coerí tras dje otro.

E *aremmahant* koe no tabata distante, a gritá e fugitivo di kitá liger pa man robés, lo que él a hací. E *aremmahant* a tirá e tiger un lanza, un otro aldeano tambè a hací mes cos, i toer e dos lánzanan a heridá e animal profundamente, i él a kitá caí plat abao.

E aldeánonan a coerí liger bini riba djéle pa nan cabá coe n'éle, ma bien pronto nan mester a desistí di nan idea, pa motivo koe ora nan a yegá cerca, e tigre a bolbé lamantá pará, ta preparéle pa coeminsá bringá di nobo.

Awor e gefe dje expedición a resolvé di atacá e tiger. P'esai él a keda pará inmóvil, te ora e tiger a casi alcanzéle; na e momento aljí él a kitá liger un banda, largá e animal boelá pasá, ma coe un bon cuchieuw den su garganta.

E golpi maestro aljí tabata mortal, pasobra e tiger a caí morto inmediatamente. Nan a marrá su cuater pátanan huntoe, hincá un paloe diki na meimei: dos dje aldeánonan a hizéle cargá bolbé bai camina e otronan tabata.

Toer esfuerzo dje tigra pa alcanzá cabeza dje elefante tabata infructuoso pa e resistencia valerosa di su adversario. Porfin él a lastrá poco poco pasá e otro banda dje elefante i él a lográ boelá riba su lomba.

Apenas un dje oficialnan, Mildmay, tabatin tempoe di dal un grito di ansia i di hizá su trabuco maquinalmente, ora e tigra a boelá riba djéle, cogé su trabuco coe su diéntenan rancá coe tanta violencia, koe él a perdé balanza kitá caí i toembá e oficial tambè, koe a kedá tené e trabuco duroe, fô di riba lomba dje elefante. Dal diente hizéle i coerí bai coe n'éle, tabata cos di un instante.

E otro oficialnan na vista dje espectáculo koe nan a caba di presenciá, a keda atolondrá i paralizá. Un di nan sinembargo a recobrá bien pronto su presencia di espíritu i él a resolvé di hací un esfuerzo pa salvá su compañero. El tabata un excelente tirador, sí, di mejor conocí den hinter residencia di Bombay. Después di a ordená e *arremahant* di tené e elefante di más ketoe posible i di invitá su compañeronan di zak droemi ketoe él a puntá su trabuco riba e tigra, sperando un momento oportuno pa larga su tiro bai.

Afortunadamente e tigra a keda pará, ora él a yegá cerca su jioe, i na momento koe él a birá pa coerí bai den mondi coe su presa, él a presentá un bon puntería pa e trabuco dje oficial. El a largá su tiroe bai koe a [illegible] e tigra casi tras di su orea, di modi koe él a zak abao inmediatamente, i den ansia di morto él a keda ta bolté bai bini, ma coe es un oficial semper duroe tené den su boca.

E otro oficialnan a boelá liger bajá fô dje elefante coerí velozmente bai camina e tigra a caí, i pa nan mayor alegría nan a tendé voz di nan amigo dici coe nan:

— "Mi ta sano i salvo, sacá mi liger noemá fô dje animal su boca."

Asina a socedé tambè, i ora e oficial tabata salvá, emoción a trahá tantoe riba djéle, koe él a zak abao desmayá.

Ora él a recobrá su presencia atrobé, nan a mirá koe diéntenan dje tigra no a lastiméle ni di más mínimo, pa motivo koe ta na su panja e animal tabatinéle cogé.

Dje jioe homber dje pober cortador di yerba, nan no a hayá desgraciadamente sabi nada. Sigur ta koe algún hora pa delanti e familia di tiger a devoréle i coméle.

— FIN —

handelingen van het voorloopig bestuur op Hawaï.

— Te New-York is op 94jarigen leeftijd generaal Young overleden, die zich verdienstelijk heeft gemaakt door zijn bemoeiïngen met den aanleg van het groote Erie-kanaal, van tal van spoorwegen die op New-York uitloopen en van den spoorweg door de landengte van Panama. Sedert 30 jaren had hij zich uit alle zaken teruggetrokken. Een hooge ouderdom is geen zeldzaamheid in zijn geslacht. Zijn grootvader bereikte den leeftijd van 97, zijn overgrootvader dien van 104 jaren.

— Nadat men met het ter dood brengen door middel van electriciteit slechts zeer middelmatig geslaagd is, ijveren eenige Amerikaansche geleerden zeer sterk voor de gas-executie, dat wil zeggen: het ter dood brengen door middel van lichtgas, naar overtuiging is er geen eenvoudiger middel om de veroordeelde misdadigers het leven te ontnemen. De patient wordt in een luchtdicht gesloten cel gebracht, waarin gas onder drukking wordt binnengelaten. De mensch gaat dan in den dood, zonder iets te voelen of te lijden; hij moet enkel eenige seconden lang een eenigszins onaangename geur kunnen verduren. Het dooden door middel van gas wordt overigens reeds sedert geruimen tijd toegepast, niet bij menschen, maar bij honden: in Parijs worden de onbeheerd rondloopende honden, die door hun eigenaars niet worden opgevraagd, op deze manier uit de wereld geholpen.

— Te Patras heeft Zondag een brand gewoed in een hôtel, waarbij de vlammen zich verder verbreid hebben zoodat ook andere huizen in die straat ten deele vernield zijn. De schade die aangericht is wordt op 200,000 drachmen begroot.

Perzie.— Naar de *Daily News* uit Odessa verneemt, heeft, volgens berichten uit Tiflis, de Perzische regeering aan de Russische eene belangrijke verlaging van invoerrechten aan de Kaspische-Zeegrenzen gevraagd, waarvoor Perzië een gedeelte van Khorassan aan Rusland zou afstaan. De Russische regeering zou geneigd zijn met eenige wijziging het aanzoek van Perzië in te willigen. In officieele kringen wordt in dit voorstel van Perzië alsmede in andere omstandigheden het toenemen van Rusland's invloed in Perzië gezien. Zelfs voorspellen er, dat de opvolger van dezen Schah feitelijk een vazal van Rusland zal worden.

— De Schah van Perzië, die in den aanstaanden zomer weder eens naar Europa zal komen, onderneemt die reis om zijn lievelingszoon — die, tot zijn spijt, niet zijn opvolger kan zijn — aan de Europeesche hoven te presenteeren.

China.— In Japan is een beruchte vrouwenmoordenaar, een tweede Jack the Ripper, ter dood gebracht. Hij vermomde zich op allerlei wijzen en wist zoo het inwendige der huizen leeren kennen, waar hij des nachts inbrak. Later voldeed het stelen hem niet meer, en vermoordde en verminkte hij vrouwen op afgelegen plaatsen. Het aantal zijner slachtoffers was zeer groot.

LAS ONCE DE LA MAÑANA

SUPONTE que eres un hombre pobre, como será lo más probable, pues la mayor parte de nosotros somos pobres y nos vemos obligados á trabajar para ganarnos la subsistencia. Supónte que no tienes probabilidades de nada mejor, é imagínate la escena siguiente. Estás tomando tu modesto desayuno una mañana, y ese desayuno no es ni muy nutritivo ni muy abundante; pero tú le sacas el mejor partido charlando y riendo con tu mujer y tus hijos, — cuando, de repente se te presenta el cartero con una carta. Es de un abogado, y su membrete vá estampado en el sobre; rasgas éste, y entonces lées la carta con los ojos abiertos, y temblándote las manos; en la carta te informan de que has heredado una fortuna de un pariente lejano que se halla en país extranjero, hombre á quien nunca habías visto, ni del cual habías oido hablar. Qué asombro. Qué noticia tan agradable. Recíbesla carta el 18 de Agosto á las siete de la mañana, y ya no te se olviba jamás ese dia, ni esa hora; jamás, por mucho que vivas, como yo realmente deseo que te suceda.

Pues bien, Manuel García no olvidará nunca la hora de las once de la mañana de cierto día de Marzo de 1893. Era marino, y se hallaba en los Docks de Cartagena ayudando á descargar el buque á que pertenecía, cuando, de repente se vió atacado de frio, acompañado de palpitaciones en el corazón. Al frio sucedió un violento dolor de cabeza; la lengua se le puso tan seca como un jarro vacío puesto al sol. Estaba ya cerca la hora de tomar un tente en pie, y había él estado pensando en ella con gozo, pero ya todo deseo de tomar alimento se le fué como huye el pájaro á quien asustan. No pudo tomar nada, y solo el pensar en comer le era ya repulsivo. Hacia la tarde apareció ya la fiebre, sudó un poco, y se sintió ligeramente mejor, pero no bien, y muy lejos de estarlo.

Aquella noche se fué á la cama sin esperanzas de poder descansar, y sus temores se realizaron; después de una modorra inquieta se levantó á la mañana siguiente, y se sintió débil, lánguido y abatido.

Al día siguiente, á las once de la mañana, el frio y la fiebre volvieron á aparecer, y al cabo de una hora se hallaba ardiendo de calentura; á ésta siguió el dolor de cabeza. Era horrible, dice; casi le volvía loco. Comprendió que debia ponerle un remedio desde luego, y consultó á un médico jóven, quien le dijo que debía frotarse el estómago fuertemente, con la mano; lo hizo y, cosa curiosa, obtuvo algún alivio con ello. Pero esto es lo único que se pudo decir. Después de esto, naturalmente, siguió el tomar la quinina, medicamento que en determinados casos es muchas veces eficaz y útil, pero que á la larga es malo como lo saben cuantos han adquirido la costumbre de tomar quinina. En su caso Manuel García nos dice que le produjo hinchazón en los pies; pero no fué la quinina, sino algo peor, lo que se la causaba. En un momento voy á decirte lo que era.

En la carta en que él describe todo esto, fechada en Cartagena el 7 de Abril de 1893, dice: "Catorce días había estado viviendo en tan miserable estado, casi sin comer, y trabajando por la mañana con una completa excitación de nervios, sintiéndome tan débil que á cada momento me sentia desfallecer. A pesar de estar dotado por la naturaleza de una constitución robusta, comprendía que ésta se iba destruyendo. Ninguna medicina parecía bastar á hacer desaparecer aquellos ataques de frio y fiebre, cuando, por fin oí hablar del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y lo probé inducidо á ello por haber leido y oido su eficacia en conseguirlo en otras personas, después que todo tratamiento les había sido ineficaz.

"Con gran sorpresa y gozo mio los ataques disminuyeron así en frecuencia como en intensidad, tanto que á los ocho días habían cesado por completo, y recobré fácilmente el apetito, la fuerza, y mi fácil y restaurador sueño. Mis amigos me habían recomendado muchos remedios, pero sólo el Jarabe me fué eficaz. Pueden Vds. recomendarlo; en mi nombre, á todos aquellos que sufran lo que yo sufrí. Ahora voy á bordo del buque en muy buena salud, y doy á Vds. las gracias por haberme sugerido el remedio que me ha curado.—Firmado, Manuel García."

La sangre de Manuel García estaba llena de ácido venenoso proveniente de la torpeza del estómago y del hígado — indigestión y dispepsia— y en este estado la exposición al calor del sol, probablemente junto con el demasiado ejercicio, produjeron la fiebre periódica, y los pies se le hincharon á causa de la acumulación de agua, dando á conocer la inactividad de los riñones y la hidropesía. El Jarabe de la Madre Seigel expedió el veneno y corrigió la digestión, necesariamente se seguió á esto restablecimiento.

No, hasta tanto que no emprenda el último viaje de la vida. 1

IIde Jaargang — Curaçao den 10n. Maart 1894 — N° 532

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN BLADZIJDE uit de laatste Begrooting van Suriname.

(*Slot.*)

Wij geven heden gevolg aan onzen uitgedrukten wensch, om een paar punten te releveeren uit het debat, dat in de Tweede Kamer der Staten-Generaal bij het behandelen der laatste Begrooting van Suriname gevoerd werd over de Subsidie voor het *Bijzonder Onderwijs.*

Het bijzonder onderwijs is in de kolonie Suriname voornamelijk in twee groote afdeelingen gesplitst, nl. dat van katholieke zijde en dat door de Moravische Broeders gegeven. Deze laatsten bedienen zestien scholen in de Kolonie, die naar officieele opgave door 2041 kinderen bezocht worden, terwijl op de zeven bijzondere scholen der katholieken 1661 kinderen onderwijs genieten. De eersten genoten tot instandhouding en uitbreiding van het onderwijs door hen gegeven een subsidie van 28.400 gulden: de katholieken op dienzelfden titel slechts 6.000 gulden. Iedereen springt die wanverhouding aanstonds in het oog en mager mag het betoog heeten, waarmede één der [illegible] haar bij het debat nog vergoëlijken wilde. Het baart dan ook niet de minste verwondering, dat op die slecht verdedigbare evenredigheid der onderstand èn in de Koloniale Staten van Suriname èn in de Tweede Kamer èn in het verslag van den Minister van Koloniën het merk van *onrechtvaardigheid* en *onbillijkheid* werd gedrukt en de verhooging met 6000 gulden voor het *katholiek* Bijzonder onderwijs in de Kamer zonder hoofdelijke stemming werd aangenomen.

Uiteraard brengt echter zulk een onderzoek naar het al of niet behoefte hebben aan verhooging van subsidie een verschil van meeningen aan den dag, die zich hier sterker daar zwakker doen gelden. Wat ons het onderhavige debat in de Tweede Kamer toont, stelt echter die billijkheid van de verhooging der subsidie voor het katholiek bijzonder onderwijs nog helderder in het licht, dat niet verduisterd wordt door het ongemotiveerd bevoorrechten van andere inrichtingen van onderwijs. Een paar grepen uit het Kamerverslag en de Memorie van Antwoord bewijzen dit duidelijk. Men oordeele slechts.

De billijkheid der genoemde subsidieverhooging, door den minister vooropgesteld, ondervindt als zoodanig geen bestrijding. Zij die haar bestrijden voeren of wel geen gronden aan, of zoodanige die daarbuiten liggen. Zóó bv. onderanderen het Kamerlid de heer A. Van Dedem, die wel aannam, dat het bijzonder katholieke onderwijs daar te recht werd gesteund, en er ook niet tegen op wilde komen, maar toch ook van meening was, dat den M. Br. ook wel eenige verhooging mocht geschonken worden. Gronden van recht en billijkheid daarvoor werden niet aangegeven.

Een even niets beteekenende reden werd door een ander lid aangevoerd, welke aldus zou kunnen weergegeven worden: Verhooging der subsidie voor de scholen der M. Br. is verleden jaar geschrapt, dus mag zij er nù wel doorkomen. Van motiveering dezer gevolgtrekking geen spoor.

Wel was daarentegen de verhooging van het subsidie voor het katholiek bijzonder onderwijs, naar het oordeel van den heer Pyttersen, uit de inlichtingen door den Apostolischen Vicaris van Suriname verstrekt en der Kamer voorgelegd, *voldoende en meer dan voldoende* bewezen. En [illegible]ht de liberale heer Cremer al opkomen tegen de wijze, wa[illegible]e verhooging van subsidie voor het onderwijs berekend werd, toch ontkende hij de billijkheid daarvan voor de Katholieken niet, maar wenschte hij die in beoefening gebracht te zien ook voor andere gemeenten, waarover trouwens, meenen wij, niet te klagen valt.

De minister deed ten slotte den heer Cremer opmerken dat het moeielijk is een richtsnoer te vinden tot regeling der vermeerdering of vermindering van het subsidie voor onderwijs. Hij bracht zijn dank aan de Kamerleden voor de voorlichting in deze zaak en zou het bewijs trachten te leveren, dat de Regeering den steun, dien zij op het gebied van onderwijs van verschillende kanten ondervindt, op prijs stelt en het hare wil doen, *om het bijzonder onderwijs te bevorderen en vruchten te doen dragen.*—Wij herhalen hier wat wij in den aanvang van ons eerste artikel over deze stof zeide: dit liberaal ministerie oordeelt even onbekrompen als het voorgaand christelijke over den bijstand, die het bijzonder onderwijs moet geboden worden. En dat zal ieder weldenkende verblijden.

Wij zouden onze Lezers slecht bedienen, indien wij hen hier met een enkelen blik een overzicht gaven van de verhouding der subsidiën voor het bijzonder onderwijs in de kolonie Suriname en hier ten onzent verleend. Dit kleine staatje voldoet hiertoe:

De Morav. Broeders, ontvangen tot onderhouding van 16 scholen met 2041 schoolgaande kinderen *f* 28.400.

De katholieken met 7 scholen 1661 schoolgaande kinderen, deze laatste verhooging inbegrepen *f* 12.000.

En het katholiek bijzonder onderwijs hier in onze kolonie met 18 scholen en ruim 3000 schoolgaande kinderen geniet *f* 8.400.

Voorwaar, wij kunnen hier nog heel wat vooruitgaan, eer wij mogen spreken van de gelijkheid, door de regeling op de wet van Onderwijs door het vorig Ministerie als uitgangspunt genomen!

Jeanne d'Arc en de Engelsche pers

Wekt de zaligverklaring van de Maagd van Orleans, nu deze zaak bij het Roomsche hof aanhangig is gemaakt, overal, ongerekend een spottend artikel van de wufte Figaro, de levendigste belangstelling, bijzonder is dit het geval in Engeland. De *Times* wijdt daaraan een belangrijk hoofdartikel en verheft Jeanne d'Arc op eene wijze, die, geheel rechtmatig, algemeene bekendheid verdient. Na gezegd te hebben dat de katholieken met vertrouwen den dag te gemoet mogen zien, waarop het volle licht der heiligheid Jeanne d'Arc bestralen zal, maakt het bovengenoemd blad daarbij de volgende bedenkingen.

"Wanneer die dag gekomen zal zijn, zullen zelfs zij, die nu Rome's bevoegdheid in zulke aangelegenheden weigeren te erkennen en bespotten, moeten toegeven, dat zelden meer edel figuur is voorgesteld aan de vereering harer gelijken. In de geheele geschiedenis der middeleeuwen is er geen eenvoudiger geen schitterender, geen meer tragische en meer smartelijke verschijning dan die van de arme kleine herderin, die door haar vurig geloof haar vader-

---

FEUILLETON.

Un accidente singular na India británica

(*Conclusión.*)

Na e momento aljí noema e tiger muger a poné di manifiesto su naturaleza feroz i su instinto materno pa salvación di su jioenan. Coe un rugido duroe él a boelá riba e elefante di más acerca, él a cogéle na su trompa, é infatigablemente él tabata haciendo toer esfuerzo pa alcanzá su cabeza.

E elefante també a desplegá toer su habilidad i él tabata sabi di inutilizá por completo e esfuérzonan obstinado dje tigra pa alcanzá un parti más altoe di su curpa. Toer su objeto tabata di hayéle cogé coe su trompa, i ora él a lográ esai porfín, él a hizéle na laria, caba daléle abao coe forza.

Tabata un espectáculo notable pa e oficialnan den e *handah*, asina nan ta yamá un tent habrí trahá riba lomba di un elefante, i e *aremmahant* ó conductor di elefante mester a tené e handah duroe pa él no a bai suela. E oficialnan no por a hací uso di nan trabuco pa temor di no heridá e elefante na mes tempoe.

E oficialnan sintá riba e otro elefante, tampoco por a prestá auxilio, pasobra lo tabata peligroso pa nan di haci fuego, pa motivo coe e elefante, luchando coe e tigra, no tabata un solo momento den e mes posición.

Durante e batalja e tiger macho koe tabata gravemente heridá, a lamantá riba i él a coerí bai di djéle coe e ligereza koe su herídanan tabata permitiéle.

Después di a persiguiéle basta largoe, nan a hayéle den un cueva inaccesible. Ora nan e obligéle di salí aljí fô á forza di introducí un infinidad di maribomba den su escondrijo, él a haci un salto violento riba un dje aldeánonan. Felizmente e homber a presentá e tiger su escudo na tempoe, i aunque peso dje animal a toembéle inmediatamente, sinembargo él a sali coe algún herida masjá leve na su curpa. E otro homber para un banda di djéle — según nos a bisa pa delanti, nan tabata partí dos dos homber — a hincá e tiger coe su piki, largéle adén, caba él a coerí bai liger aljí fô.

Tan pronto e tiger a kibrá punta dje piki coe di más grandi facilidad, él a largá es un homber na suela, i el a coeri tras dje otro.

E *aremmahant* koe no tabata distante, a gritá e fugitivo di kitá liger pa man robés, lo que él a hací. E *aremmahant* a tirá e tiger un lanza, un otro aldeano també a hací mes cos, i toer e dos lánzanan a heridá e animal profundamente, i él a kitá caí plat abao.

E aldeánonan a coerí liger bini riba djéle pa nan cabá coe n'éle, ma bien pronto uan mester a desistí di nan idea, pa motivo koe ora nan a yegá cerca, e tiger a bolbé lamantá pará, ta preparéle pa coeminsá bringá di nobo.

Awor e gefe dje expedición a resolvé di atacá e tiger. P'esai él a keda pará inmóvil, te ora e tiger a casi alcanzéle; na e momento aijí él a kitá liger un banda, largá e animal boelá pasá, ma coe un bon cuchieuw den su garganta.

E golpi maestro aljí tabata mortal, pasobra e tiger a cai morto inmediatamente. Nan a marrá su cuater pátanan huntoe, hincá un paloe diki na meimei: dos dje aldeánonan a hizéle cargá bolbé bai camina e otronan tabata.

Toer esfuerzo dje tigra pa alcanzá cabeza dje elefante tabata infructuoso pa e resistencia valerosa di su adversario. Porfin él a lastrá poco poco pasá e otro banda dje elefante i él a lográ boelá riba su lomba.

Apenas un dje oficialnan, Mildmay, tabatin tempoe di dal un grito di ansia i di hizá su trabuco maquinalmente, ora e tigra a boelá riba djéle, cogé su trabuco coe su diéntenan rancá coe tanta violencia, koe él a perdé balanza kitá caí i toembá e oficial també, koe a kedá tené e trabuco duroe, fô di riba lomba dje elefante. Dal diente hizéle i coeri bai coe n'éle, tabata cos di un instante.

E otro oficialnan na vista dje espectáculo koe nan a caba di presenciá, a keda atolondrá i paralizá. Un di nan sinembargo a recobrá bien pronto su presencia di espíritu i él a resolvé di haci un esfuerzo pa salvá su compañero. El tabata un excelente tirador, sí, di mejor conocí den hinter residencia di Bombay. Después di a ordená e *arremahant* di tené e elefante di más ketoe posible i di invitá su compañeronan di zak droemi ketoe él a puntá su trabuco riba e tigra, sperando un momento oportuno pa larga su tiro bai.

Afortunadamente e tigra a keda pará, ora él a yegá cerca su jioe, i na momento koe él a birá pa coeri bai den mondi coe su presa, él a presentá un bon puntería pa e trabuco dje oficial. El a largá su tiroe bai koe a raká e tigra casi tras di su orea, di modi koe él a zak abao inmediatamente, i den ansia di morto él a keda ta bolté bai bini, ma coe es un oficial semper duroe tené den su boca.

E otro oficialnan a boelá liger bajá fô dje elefante coeri velozmente bai camina e tigra a cai, i pa nan mayor alegría nan a tendé voz di nan amigo dici coe nan:

— "Mi ta sano i salvo, sacá mi liger noemá fô dje animal su boca."

Asina a socedé també, i ora e oficial tabata salvá, emoción a trahá tantoe riba djéle, koe él a zak abao desmayá.

Ora él a recobrá su presencia atrobé, nan a mirá koe diéntenan dje tigra no a lastiméle ni di más mínimo, pa motivo koe ta na su panja e animal tabatinéle cogé.

Dje jioe homber dje pober cortador di yerba, nan no a hayá desgraciadamente sabi nada. Sigur ta koe algun hora pa delanti e familia di tiger a devoréle i coméle.

— FIN —

land heeft gered uit de vertwijfeling en heeft opgericht uit de verlaging ten koste van een wreeden en eerloozen dood, haar aangedaan door hare vijanden.

De zedelijke grootheid en schoonheid van Jeanne d'Arc's karakter heeft allen begeesterd. En een der grootste treurspeldichters van Duitschland heeft haar tot heldin gemaakt van een zijner voornaamste werken, en sinds lang hebben de Engelschen begrepen, dat zij niet dan tot hun oneer de misdaad mogen gedenken, waarvan de Maagd van Orleans het slachtoffer was, en dat het niet tot verdienste kan worden aangerekend, wanneer Shakespeare de averechtsche en bespottelijke voorstelling van haar levensloop als waarheid gelden laat.

Doch, aldus vervolgt de "Times", heeft Frankrijk redenen van bijzonderen aard om Jeanne d'Arc te eeren, dit sluit niet uit, dat allen daarin moeten samengaan.

" Immers, niet de liefde voor haar land, niet de dapperheid in den strijd, niet hare mystieke visioenen drijft de geheele wereld, om aan Jeanne d'Arc eer te bewijzen. Maar wel omdat zij in een wreed en somber tijdvak door woord en door daad bewees, dat de geest van de christenvrouw onder de laagste en meest verguisde klasse nog leefde en nog schoone vruchten droeg zelfs in de minst gunstige omstandigheden. De oprechtheid, de teederheid, de reinheid, de diep gewortelde godsdienstigheid harer natuur pleiten het meest voor haar bij degenen, voor wie haar geschiedenis een lievelingstudie is. Voor het overige kunnen, wat de Engelschen aangaat, de aard en de objectieve wezenlijkheid der ,,goddelijke stemmen," welke door haar werden gehoord en welke haar leidden in haar optreden, veilig worden overgelaten aan den ,,Advocaat van den duivel" en aan de rechtbank, voor welke hij pleiten zal.

Voor haar minstens waren het goddelijke stemmen en zij gevoelde daaraan te moeten gehoorzamen van den dag, dat dezen haar bevalen haars vaders hut in de schaduw der kerk van Domremy te verlaten tot aan het uur, dat zij op de Markt van Rouaan met den heiligen naam op haar lippen, het hoofd op schoudervallen liet.

Zelfs vóórdat zij toegang tot den koning gekregen had en zijn standaard had geplant, geloofde het volk overal in haar. Iederen tegenstand overwon haar wilskracht, de verhevenheid harer gedachten, hare begeestering. Dezelfde hoedanigheden deden haar en haar overtuiging o-verstorten in anderen èn getrouw blijven aan zich zelve. Voor de gevangenen is bij zacht en teeder, zelfs den Engelschen draagt zij een medelijdend hart toe. Met hen wil zij zich vereenigen om een kruistocht te ondernemen tegen den algemeenen vijand der christenheid, en ook dan nog, wanneer zij door laf verraad harer landgenooten in de strikten van den vijand is geraakt en de Engelschen haar veroordeelen tot een gruwelijken dood, is het laatste woord een woord van vergeving aan hare vervolgers. Door maatregelen te nemen, welke leiden moeten tot zaligverklaring van Jeanne d' Arc, vereert en verheft de Roomsche Kerk een type, waaraan niet een enkele natie, maar een geheele wereld eer bewijzen moet: de type van de teedere, reine christinne in een tijdvak vol zinnelijkheid en zonder medelijden."

Ziedaar de lofsprekende getuigenis van de *Times*. Ook het liberale blad ,,*Dirito*" stemt met dat oordeel van de Times in en zegt: ,,Wanneer men vaderlandsliefde beschouwt als een hoog menschelijk ideaal, dan kunnen wij niet anders dan ons verheugen en dit getuigenis verheffen, dat in wel ietwat laat begrepen rechvaardigheidsgevoel wordt gegeven aan de Maagd van Orleans door de afstammelingen harer lasteraars en moordenaars."

NIEUWSBERICHTEN

CURAÇAO.

Woensdag ll. sloeg aan de Noordoostzijde van het eiland een bootje, waarin twee visschers, om. De branding belette hen de boot te grijpen, zoodat zij jammerlijk in de golven omkwamen.

———

Onze landgenoot de heer W. C. Gaërste heeft op den 5n. dezer met goed gevolg aan het *Dentristry College* van New-York zijn examen afgelegd als Doctor in de tandheelkunde.

Met dien gelukkigen uitslag wenschen wij zijn geachten ouders van harte geluk.

———

Gelijk verwacht werd is Generaal Joaquin Crespo tot President der republiek Venezuela gekozen.

———

Een nieuw blad, onder Directie van den heer J. J. Beaujon wordt op *Aruba* uitgegeven. In dank ontvingen wij het eerste nummer, dat aan algemeene en bijzondere belangen ook van dat eiland gewijd is.

———

Den 5 dezer liep van St. Eustatius komende het stationsschip *Alkmaar* onze haven binnen.

De paketschoener naar de bovenwindsche eilanden, die naar gezegd werd, op de aankomst van het stationschip wachtte, is Donderdag naar die eilanden vertrokken.

———

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

M. van Zeedgen. Meises Lopez H. Steven Jan. Matias Daal. G. de Castro. Natan. El Ankouates. H. A. Hellewards. J. J. Pietersz. M. & J. Cardoze.

NEDERLAND.

—In Juni van dit jaar zal men te Groningen de verovering van die stad door Prins Maurits in 1594 herdenken. Deze derde eeuwdag van dit merkwaardig wapenfeit, waardoor de stad aan de handen der Spanjaarden, waarin zij door het verraad van Rennenberg in 1580 gekomen was, onttrokken en voor de Unie gewonnen werd, zal o. a. door het Groningen studentencorps met een maskerade gevierd worden, voorstellende den intocht van prins Maurits.

— De minister van Koloniën heeft het afdoelingsverslag der Tweede Kamer over de ontwerpen tot wijziging van bovengenoemde regeeringsreglementen beantwoord.

Ten opzichte van Curaçao is de Minister in overleg met den Gouverneur over eene regeling van het kiesrecht voor den Kolonialen Raad, dat tot dusver niet bestaat. Gelukt het eene aannemelijke regeling te ontwerpen, dan zal ter zake een afzonderlijk wetsvoorstel kunnen worden gedaan.

Klachten over de rechtstoestanden op de kleinere eilanden der kolonie Curaçao zijn bij de Regeering niet ontvangen. Het verdient echter overweging of niet eene meer practische rechterlijke inrichting is te maken, zonder te hooge uitgaven te vorderen, en hij heeft reeds stappen gedaan om daartoe de noodige inlichting te erlangen. Deze zaak is echter los van de opgedragen reglement veranderingen.

Oost-Indie. — Den Tweeden Kerstdag is te Batavia ingewijd het weeshuis, opgericht door de Vincentius vereeniging, Door ruime giften daartoe in staat gesteld, deed deze vereeniging in Gang Kwinie een net en doelmatig gebouw verrijzen, waarin 29 weezen en verlaten kinderen eene toevlucht vinden. Vele belangstellenden woonden de openingsplechtigheid bij, die werd opgeluisterd door enkele zangnummers door de weezen gezongen. Door een der oudste verpleegden, door den president der Vincentius-vereeniging en door pastoor Van Santen werd het woord gevoerd.

BUITENLAND.

Rome.—Aan den *Standard* wordt uit Rome bericht — en wij deelen de tijding slechts onder voorbehoud mêe — dat de Paus na langdurige overweging besloten heeft het conclaaf met 6 Italiaansche kardinalen te versterken. Alle raadslieden van Leo XIII hebben hem als hunne meening te kennen gegeven, dat de toekomstige Paus een Italiaan moet zijn, daar eene breuk in dit opzicht met de overlevering het pausdom thans verzwakken zou en de benoeming van een Duitschen of Franschen Paus tot onlusten te Rome zou kunnen leiden. Bovendien is er geen Europeesche regeering, die thans een anderen dan een Italiaanschen Paus verlangt.

— Den 18 Mei zal het de 100e verjaardag der geboorte zijn van Paus Pius IX, zg. Te dier gelegenheid zal eene internationale bedevaart optrekken naar het graf van den onvergetelijken Opperpriester.

— Blijkens een uit Rome ontvangen telegram heeft het H. College weder een zijner leden verloren door den dood van mgr. Serafini, te Migliano in 1808 geboren.

— Volgens *Havas* zal graaf Soderini, geheim kamerheer van den Paus, weldra een vlugschrift uitgeven, getiteld: ,,Rome en zijne regeering gedurende de laatste vijf-en-twintig jaren." Hij zet daarin uiteen, dat de strijd in Italië tegen den Paus de geheele Italiaansche politiek beheerscht heeft, en dat het thans noodzakelijk is een ander programma te volgen, dat de verchistelijking van het volk ten doel heeft en zelfs de volledige verzoening met den Paus beoogt. De Paus heeft het bezit van Rome noodig, wordt daarin gezegd, maar indien men eene andere oplossing kent, dan stelle men die voor, want Leo wil voor alles het welzijn van Italië.

Italie.— Het was den 10 Febr. ll. zoo goed als zeker, dat de kamer 20 dezer zou bijeenkomen. De oppositie meent te weten, dat Crispi een belastingverhooging van 80 millioen lire zal vragen. Wordt deze niet toegestaan dan zou Kamerontbinding volgen.

— De Nederlandsche consul Struth is door jammerlijk beursgedobbel geruïneerd. Hij heeft zijn ontslag genomen en is gearresteerd onder beschuldiging van frauduleus bankroet, hetgeen groote sensatie veroorzaakt, daar hij hoog aanzien genoot.

— Te Rome heeft men de verloving bekend gemaakt van Don Fabrice Massimo, Hertog van Anticoli, zoon van Prins Don Camile Massimo, met Prinses Eugénie Bonaparte, dochter van Prins Napoleon Charles Bonaparte en nicht van Keizerin Eugénie. Het huwelijke dezer jongelieden vereenigt afstammelingen der Bourbons en der Bonapartes. De zes-en-twintigjarige Hertog is van moederszijde een kleinzoon van de Hertogin Du Berry, de moeder van den graaf de Chambord, morganatisch hertrouwd met graaf Lucchesi Palli Hertog della Grazie. Het aanstaande bruidje is 22 jaren oud.

— Te Napels is de hand gelegd op den, als priester vermomden, anarchisten-leider Merlino. Eene zeer aanzienlijke som gelds (men spreekt van 22,000 gouden Napoleons!) zou in zijn bezit zijn gevonden; ook voor zekere kringen in Frankrijk compromitteerende brieven.

— Een vreeselijke ontploffing had plaats, gedurende den nacht van Dinsdag op Woensdag in de woning van den gouverneur te Venetië. De stoffelijke schade is aanzienlijk. Men gelooft aan eene wraakneming der anarchisten tengevolge der maatregelen tegen de revolutionairen van Sicilië.

Frankrijk. -- De *XIXe Siècle* deelt ten titel van document het testament van Vaillant mee, waarin deze het verlangen uitdrukt dat Faure voogd zij over zijne dochter. Zij moet noch aan zijne wettige vrouw, noch aan zijne familie teruggegeven worden. Hij vraagt ook dat de advocaat Labori en zijne moeder van den familieraad deelmaken en dat zijn lijk worde overgeleverd aan de geneeskundige school voor wetenschappelijke proefnemingen. Vaillant verklaart verder dat hij zijnen aanslag heeft gepleegd zonder haat, enkel om veranderingen te brengen in de inrichting der maatschappij.

—Koning Behanzin is thans een gevangen man. Geheel verlaten door zijne familie en door de bevolking, nadat generaal Dodds zijn halven broeder tot Koning van Dahomey had benoemd, heeft hij zich aan de Franschen overgegeven. Hij is voorloopig te Gobo gevangen en zal naar Semeganbië overgebracht worden, om hem voor goed kwijt te raken.

— In het Volkshuis op Montmartre, worden tegenwoordig kinderen van socialisten burgerlijk gedoopt. Zondag werd zulk eene plechtigheid door 5 Kamerleden bijgewoond. Clovis Hugues had veel succes met een geïmproviseerd 4regelig versje, waarin hij beweerde, dat de Christus thans op aarde komende, geen Christus zou willen zijn. De Belg Volders hield eene receptie, en de dag werd besloten met eene lezing over het atheïsme, een concert en een nachtelijke danspartij. In de statuten van het comité voor den burgerlijken doop en de propaganda van het atheïsme, onder het publiek rondgedeeld, leest men dat het comité ten doel heeft alle deïstische godsdiensten te bestrijden en de kinderen te onttrekken aan dezen noodlottigen invloed, die hun verstand krachteloos maakt en vervalscht.

— Jl. Donderdag-avond is er op de eerste verdieping van het Raadhuis te Versaille een blikken doos gevonden, waaraan eene brandende lont bevestigd was. De lont werd uitgetrapt en de doos, die gevuld moet zijn geweest met spijkers, stukjes glas en met revolverkogels, naar het gemeentelijk laboratorium gezonden.

— Een vreeselijk ongelijk heeft op de Loire plaats gehad, ter hoogte van Saint-Sébastien nabij Nantes. 4 personen, de 17jarige Charron, de 31jarige Pierre Huchette, vrouw Gouy moeder van 2 kinderen en Jeanne Olivier, een jong meisje waren de rivier opgevaren naar een eilandje, waar zij rijshout wilden zoeken. Toen zij daarmede gereed waren, namen zij wederin het bootje plaats om den oever te bereiken. Evenwel op 15 meters van den oever kantelde het bootje en allen geraakten te water. Slechts Carron wist zich te redden. De 3 anderen verdronken jammerlijk. Een paar uur later werden hun lijken opgevischt, en duidelijk was het te zien, hoe zij tegen de kracht der wanhoop met den dood geworsteld hadden.

— In de ,,Independance belge" vindt men eenige trekjes van den minister-president Casimir Perier, die, gelijk daar gezegd wordt, herinneren aan diens grootvader, den vermaarden minister onder Luis Philippe. Deze, de grootvader, was een man niet gemakkelijk om mede om te gaan. Hij ontzag niemand, noch de afgevaardigden, noch zijne ambtgenooten, noch zelfs den koning. Hij zag de dépêches in vóórdat ze in handen kwamen van Louis Philippe, en hield ministerraad meesttijds bij zich aan huis.

Hij belette den kroonprins, den hertog van Orleans, de ministerraden bij te wonen, en hij schreef bij zekere gelegenheid aan den beroemden maarschalk Soult, minister van oorlog: ,,Indien dit voortduurt, dan verbrijzel ik u als glas". Eens, in eene zitting der Kamer, voegde hij den minister d'Argout toe, die op was gestaan om te antwoorden op eene interpellatie: ,,Hier, d'Argout, hier!" hem aldus gebiedende op zijne plaats te blijven.

Na dit een en ander in herinnering gebracht te hebben, zegt de Parijsche correspondent van de ,,Independance", dat de tegenwoordige Casimir Perier nog niet zóó ver is; trouwens, er is esdert eene halve eeuw ook veel in Frankrijk veranderd. Maar de kleinzoon heeft van den grootvader geleerd wat de wezenlijke beteekenis is van het woord: ,,besturen", en hij laat het goed merken. Er is mij door goed ingelichte personen verteld, dat een gezant aan Casimir Périer verzocht heeft zekere zaak in den ministerraad te berde te brengen. Het antwoord luidde: ,,Ik ga naar den ministerraad, om van de ministers dezaken te hooren die zij te behandelen hebben; maar ik ga er niet om er mijne zaken te behandelea."

Vele minister-presidenten hebben het niet noodig geacht om b. v. den prefect van politie en den procureur-generaal te Parijs regelmatig bij zich te ontvangen. Zij lieten die die

ambtenaren confereeren met hunne chefs, den een met den minister van binnenlandsche zaken, den ander met den minister van justitie. Casimir Perier daarentegen wil, als hoofd van het Kabinet, rechtstreeks de mededeeling dier ambtenaren ontvangen.

In de „Indépendance" wordt ook gewezen op het steekje onder water, dat Casimir Périer voor eenige dagen in de Kamer aan zijn ambtgenoot voor binnenlansche zaken gegeven heeft, toen Camille Pelletan verklaarde dat deze zijne interpellatie tegen Donderdag had aangenomen, zonder dat de minister hem, het hoofd van het Kabinet, daarvan kennis had gegeven.

— De Fransche regeering heeft prijzen van 3000, 1500 en 1000 fr. uitgeloofd voor Franschen, die de beste modellen voor postzegels ontwerpen.

Belgie.—De internationale tentoonstelling van Brussel zal waarschijnlijk tot 1886 uitgesteld worden. Zoo althans is de wensch van den raad van beheer der maatschappij. De aandeelhouders zvllen moeten beslissen, maar zich denkelijk bij dien wensch aansluiten.

— Een rijke zonderling. Van Goulaken geheeten, is te Antwerpen overleden. Hij was een verbitterde tegenstander van den vooruitgang. Toen voor 20 jaren de tramlijn voor bij zijne woning gelegd werd, liet hij den gemeenteraad weten, dat hij den voorgevel van zijne woning nooit meer zou laten opknappen. En hij hield woord: zijn huis was een schandvlek voor de wijk. Zijn nalatenschap, bestaande uit talrijke onroerende bezittingen, papieren van waarde en 800,000 fr. in goud, erven zijn neven. Hij heeft evenwel zijne erfgenamen verboden, de woorden „met droefheid" te gebruiken bij het kennisgeven van zijn overlijden, want dat zou een leugen zijn. Dan moest een heerlijk feestmaal aangeboden worden aan allen, die zijn lijk naar het kerkhof vergezeld hadden, opdat niemand zou kunnen zeggen, dat hij zich bij de begrafenis van Van Goulaken verveeld heeft.

— Een meubelmaker in de rue des Prédicateurs te Autwerpen ging uit met zijne vrouw en liet zijne beide kinderen achter onder de hoede van een 14jarig buurmeisje. Toen zij in [illegible]keerden, vonden zij [illegible] Breslaueisje vermoord, terwijl de beide kleinen gerust lagen [illegible]was in[illegible]. Alle kasten waren opengeen. [illegible] voorwerpen van waarde, welke zich daarin bevonden, waren ontvreemd. Het is der politie nog niet gelukt eenig spoor van den moordenaar te ontdekken.

Duitschland. — In de begrootingscommissie van den Rijksdag heeft de afgevaardigde Kayser erkend, dat een Hamburgsch handelshuis van Behanzin slaven gekocht had in ruil tegen geweren en krijgsvoorraad, die tegen Frankrijk gebruikt moeten worden. De slaven worden voor 20 fr. per hoofd aan de Congo-regeering verkocht. De commissie heeft een motie aangenomen, waarin de handelwijze van het Hamburgsche handelshuis gelaakt en de regeering uitgenoodigd wordt een wetsvoorstel in te dienen, waarbij een dergelijke ruilhandel strafbaar gesteld wordt.

— In handelskringen is men zeer tevreden over het sluiten van een handelsverdrag met Rusland, omdat niet alleen de tarieven in het voordeel van Duitschland's handel en nijverheid zijn, maar ook omdat de onderhandelingen over de toepassing dezer tarieven door de Russische besturen tot eene volledige overeenkomst hebben geleid.

— Een Egyptische prins, verbonden aan een der garde-regimenten te Berlijn, om de inrichting van het Pruisisch leger te studeeren, leefde daar reeds lang op grooten voet en viel ten slotte in handen woekeraars. Hij vroeg een verlof om zijne zaken te regelen, maar hij verliet in 't geheim Berlijn, 300,000 fr. schulden achterlatende. Een schandalig proces is ophanden.

Engeland. — Eenige Anglikaansche geestelijken hebben een verzoekschrift aan den aartsbisschop van Canterbury gezonden, waar in zij verzoeken het oude verbod weder in te voeren, volgens hetwelk zelfmoordenaars niet in gewijde aarde begraven mogen worden. Zij hopen, dat daardoor de neiging tot het plegen van zelfmoord zal afnemen. Wederom alzoo terugkeer naar een van oudsher Roomsch voorschrift.

— Londensche werkloozen zijn bij de Blackfriars-brug slaags geraakt met de politie, die wilde verhinderen, dat de troep door de Fleetstreet trok. Later werden op het Trafalgar-plein heftige redevoeringen gehouden tegen de politie.

— De Engelsche minister Gladstone zal naar Engeland terugkeeren. Misschien zal men dan iets meer vernemen omtrent het gerucht van zijn aftreden. Tot heden duren geruchten en verzekeringen voort.

— In 1877 waren er in de Britsche gevangenissen 20,000 personen. Dit getal bleef steeds dalende tot 1981, toen er 12,000 waren, sinds is het cijfer stijgende, zoodat 't voor 1893 bedroeg ongeveer 13,000.

— Uit de bij het parlement overgelegde jaarlijksche statistiek blijkt, dat er in 1893 te Londen 31 personen den hongerdood zijn gestorven, de meesten in Westminster. Odder dit cijfer zijn 8 kinderen begrepen.

— In een goederenbureau van een spoorweg te Londen is een zonderling geval voorgekomen. Iemand liet een pakje achter, gericht aan een schouwburg in de provincie. 10 minuten nadat de man vertrokken was, ontplofte het met groot geraas. Het kantoor stond in een oogenblik in brand. De politie doet onderzoek.

— Een zonderlinge moordaanslag werd Maandag-morgen in de City gepleegd door zekeren Lindus. Vergezeld van zijne vrouw, bezocht hij het bureau van zijn advocaat, haalde een revolver voor den dag, schoot op den rechtsgeleerde en vervolgens op mrs. Lindus, die hij in den rug raakte. Hij is dadelijk gearresteerd.

— George Kennan, de Amerikaansche reiziger, bekend door zijn boek over het lijden der ballingen in Siberië, heeft Maandag-avond voor een talrijk publiek zijn eerste lezing te Londen gehouden over „Staatsmisdadigers als dwangarbeiders in de mijnen van Siberië." Hij gaf daarin een treffende beschrijving van den treurigen toestand der veroordeelden in Siberië, van welke vele krankzinnig worden door de ellende die zij moeten uitstaan.

Spanje. — De *Times* verneemt uit Madrid, dat Spanje vermoedelijk het van den Sultan van Marokko geëischte bedrag aan oorlogsschatting, thans op 20 millioen pesetas gesteld, eenigzins zal verminderen, en dit wel dank der bemiddeling van eenige mogendheden, met name Engeland en Italië.

— In de provincie Cadix verspreiden de rooversbenden steeds meer schrik en ontsteltenis. De boeren en de werklieden verbergen de bandieten en weigeren de schuilplaatsen aan te wijzen. Kleine landeigenaars worden mishandeld en geplunderd. De gendarmes hebben bevel de roovers dood of levend in handen te krijgen.

— De niet onderworpen Mahomedanen van het eiland Minanac hebben den 20 December de Spaansche bezetting aangetast; vijf Spanjaarden zijn gedood, desgelijks een Mohamedaan. Verscheidene personen zijn gewond.

— De Spaansche pers bespreekt opnieuw het vooruitzicht, dat, ingeval van burgeroorlog of buitenlandschen krijg, de Paus gedwongen zou zijn, Rome te verlaten, en drukt den wensch der bevolking uit, dat Z. H. alsdan in Spanje zijne tijdelijke wijkplaats neme. Zij herinnert aan Windthorst's woord: "Spanje zal altijd eene schuilplaats zijn voor Christus' Stedehouder." Zeker, er zijn vrijdenkers in Spanje, spiritisten, Protestanten, tegenstanders van den Paus, zegt de *Movimiento cattolico*, maar eigenlijke vijanden van den Paus, die zoover gaan van openlijk hunne vijandigheid tegen Christus' Plaatsbekleeder te uiten, zijn gelukkig gering in getal. De groote massa der lauwen en onverschilligen zou wakker geschud worden door de tegenwoordigheid des Pausen in hun midden.

Portugal.—De Handelsvereeniging te Lissabon heeft ongunstige berichten ontvangen uit Angola omtrent de houding der inboorlingen tegenover de Portugeezen. De stad Angola, eene versterkte plaats, moet de vorige maand aangevallen zijn door 3000 gewapende inboorlingen, die eerst na een hardnekkig gevecht van vele uren werden afgeslagen. De regeering zal, behalve de drie kanonneerbooten, die reeds te Bissao gestationeerd zijn, er nog drie oorlogschepen heenzenden en het garnizoen van Angola versterken.

Oostenrijk. — Men weet, dat het geheele episcopaat en verschillende calvinistische of luthersche consistoriën zich tegen het wetsvoorstel op het burgerlijk huwelijk in Hongarije gekant hebben. Nu ook heeft zich het schismatieke episcopaat aan Weckerlë's voorstel vijandig verklaard. De bisschop van Werschetz, Servisch diocees van Bauat, dat behoort onder den patriarch van Carlowitz, gaf het sein tot tegenstand. Hij gaf een herderlijk schrijven uit, waarin hij na erop te hebben gewezen dat het huwelijk een sacrament is en slechts geldig wanneer het voor de Kerk werd gezegend, eraan herinnert, dat het de plicht is van het episcopaat, de geestelijkheid en de geloovigen alle pogingen in het werk te stellen om te bewerken, dat het wetsontwerp, in strijd met de voorschriften der kerk, verworpen wordt. Zoo sluiten zich de schismatieken aan bij den wensch, gevormd door 't katholiek congres te Budaphesth.

— In agrarische kringen toont men zich zeer verontrust over de gevolgen, die voor den Oostenrijkschen landbouw zouden voortspruiten uit het sluiten van het Duitsch-Russisch handelsverdrag. Vooral de uitvoer van graansoorten zou hierdoor lijden.

— Volgens bericht uit Weenen is de beroemde prof. Billroth Maandag nacht te Abbazia overleden aan een hartkwaal. Als operateur was hij wereldberoemd, vooral door zijne maagresecties en extirpateur van den larynz; ook gold hij als eene autoriteit op het gebied der chirurgie van het slagveld en hij heeft de wetenschap met vele belangrijke werken verrijkt.

— Een dynamietontplofling van Dinsdag te Rakonitz bij Praag verwekt in heel het land eene levendige ontroering. Volgens de laatste waarnemingen, zijn brokken steen, van 30 kilo's zwaar, in de omliggende straten geslingerd. De schrik is des te grooter onder de bevolking, daar men nieuwe aanslagen vreest.

— Donderdagavond 18 Jan. is nabij Agram de exprestrein van Krakau naar Weenen gederailleerd tengevolge van het breken van een rail. Verschillende personen werden gewond. Alleen de locomotief en twee waggons in 't midden van den trein bleven op de rails.

— Volgens het *Vaterland* van Weenen is in het St.-Johannes-hospitaal aldaar een persoon opgenomen, die 15 jaar letterlijk ingemetseld is geweest. Hij werd ontdekt in een onderaardschen kerker te St. Wolfgang in Opper-Oostenrijk. Zijn armzalig voedsel was hem steeds door een kleine opening toegereikt. De ongelukkige is geheel verdierlijkt; in al die 15 jaar heeft hij geen menschelijke stem gehoord; spreken kan hij niet meer; hij blaft als een hond. De baard is hem tot de knieën gegroeid. Zijn eigen moeder en zijn beide zusters hebben hem in dezen vreeselijken toestand gebracht, om in het bezit te komen van een erfenis, waarop hij recht had.

Bulgarije. —Te Sofia is aan den jongen kroonprins Boris het doopsel toegediend. Na de plechtigheid stelde de hertog van Parma op den vader, prins Ferdinand, eenen heildronk in, welke met luide hoera's werd beantwoord. Uit bovenstand telegram blijkt niet, of de jonge prins katholiek of schismatiek gedoopt is.

— De ministerraad heeft besloten tot instelling eener commissie voor inzameling van bijdragen voor een monument ter gedachtenis aan den eersten vorst des lands, Alexander van Battenberg. Tot voorzitter der commissie is benoemd de minister van onderwijs Schiwkow.

— Prins Boris van Bulgarije is, naar een later telegram meldt katholiek gedoopt is.

De toestand der prinses van Bulgarije, echter is plotseling zeer bedenkelijk geworden.

Griekenland.—Naar uit Athene aan de *Times* gemeld wordt, schilderen officieele dépeches uit Creta den toestand op het eiland als hachelijk af, ten gevolge der onder de Christenen bestaande verbittering omdat de gouverneur vier ter dood veroordeelde Christenen heeft laten executeeren ondanks het protest der buitenlandsche consuls en daarentegen slechts één muzelman, ofschoon er verscheidene muzelmannen insgelijks ter dood veroordeeld zijn. De Christenen hebben daarop op een paar muzelmannen de lynchwet toegepast, hetgeen vele arrestatiën tengevolge had. Het heet dat dat de Gouverneur verlangt teruggeroepen te worden.

Zwitserland.— Generaal Herzog is overleden. Zwitserland verliest in hem een hoogst verdienstelijk man. Hij had den ouderdom van bijna 75 jaar bereikt. Ofschoon aanvankelijk voor het handelsvak opgeleid, ging hij op zijn 20e jaar naar de artillerieschool te Thun. Na het tot den rang van overste te hebben gebracht, werd hij instructeur der artillerie, vervolgens inspecteur van dat wapen, eerste president der commissie voor fortificatiewerken, president der artillerie-commissie en in 1875 wapenchef der artillerie. Niet alleen echter ten opzichte der artillerie, maar ook ten opzichte van het geheele krijgswezen heeft het land veel aan hem te danken. Inzonderheid heeft hij zich tijdens den Fransch-Duitschen oorlog van 1870 een grooten naam verworven door zijne grensbezetting en de interneering der armee van Bourbaki. In zijn rapport daarover heeft hij de leemten en gebreken van het Zwitsersch defensiewezen zoo duidelijk aangetoond, dat daarin zooveel te meer eene aansporing lag om het zooveel mogelijk te volmaken.

Egypte.— Het onlangs te Jerusalem gehouden Eucharistische Congres had ten doel de toenadering tusschen de Kerk van het Oosten en die van het Westen. Op dat Congres is de wensch geuit, een heiligdom te bouwen te Patras, aan de golf van Lepanto, ter eere van Onze Lieve Vrouw van den allerheiligsten Rozenkrans. Deze kerk zal dienen om de gedachtenis te vereeuwigen aan de schitterende overwinning destijds door het leger der Christenen op de Turken behaald. Zij zal tevens het aangewezen bede-oord zijn, om van God de zoo vurig gewenschte hereeniging te verkrijgen met onze Schismatieke broeders in het Oosten. Reeds heeft zich een comité van uitvoering geconstitueerd, onder presidium van den Kardinaal-vicaris van Z. H., bijgestaan door eenige Prelaten, allen dignitarissen der patriarchale kerken.

Amerika.— Het Huis van Afgevaardigden in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika heeft de Mc Kinley-wet, waardoor de invoerrechten zeer hoog werden opgevoerd, weder afgeschaft. Nu is de vraag of de Senaat die tariefverlaging zal goedkeuren. Te New-York meent men daarvan zeker te zijn. Aan die tarief-verlaging is tevens een inkomsten-belasting verbonden en men twijfelt of de Senaat daarmede wel genoegen zal nemen.

— Bij het wetgevend lichaam van den Staat Ohio is een wetsvoorstel ingediend, om de galg af te schaffen en de ter dood veroordeelde misdadigers voor de vivisectie te gebruiken, om wetenschappelijke proeven op hen te nemen. Het ontwerp is ingediend door den afgevaardigde Pawlen, die door een van zijne kiezers (een geneesheer) op het ijzige denkbeeld is gebracht. De *Indép.*, waaraan dit bericht ontleend is, voegt er bij. dat op groote schaal propaganda wordt gemaakt voor het voorstel, en de geheele Staat letterlijk overstroomd wordt met brochu-

ren, om de voordeelen ervan in het licht te stellen.

—Een zware cycloon heeft het stadje Gate City in Alabama geteisterd. De cycloon was juist het hevigst, toen de godsdienstoefening in de Methodistenkerk een aanvang nam. Dit gebouw werd als een kaartenhuis in elkander gedrukt en bedolf alle aanwezigen onder zijn puinhoopen. Het is onmogelijk om na te gaan, hoeveel slachtoffers daar gebleven zijn; tot nog toe werden reeds 35 lijken en 40 min of meer zwaar gewonden uit het puin te voorschijn gehaald.

—De N.-Amerikaansche oorlogskruiser, Columbis, die over een afstand van 88 E. mijl (2855 M.) 22,81 knoopen liep (1855 M.) is het snelst loopend schip van grootere afmetingen. Het heeft drie schroeven en triple compound machines, die totaal 22000 p. k. i. ontwikkelen. Bij den proeftijd werden 300 vaten olie voor het smeren gebruikt.

VERSCHEIDENHEDEN

Ofschoon sinds de stichting van het keizerrijk, de civiele lijsten der regeerende vorsten van Duitschland aanzienlijk verminderd zijn, vertegenwoordigen ze toch nog respectabele sommen, hetgeen uit de volgende opgaven blijkt:

Keizer Wilhelm, representatiekosten pl. m.	f 5,000,000
De koning van Pruisen. bezoldiging	5.500,000
De regent Leopold van Beieren....	3,950,000
Koning Albert van Saksen........	1,800,000
Koning Wilhelm van Wurtemberg	1.000,000
De regent van het hertogdom Brunswijk	800,000
De hertog van Coburg-Gotha.......	400,000
De prins van Lippe-Detmold......	360,000
De groothertog van Oldenburg.....	190.000
De *Statthalter* van Elzas-Lotharingen......	160,000
De groothertog van Baden........	1.200,000

een totaal bedrag van ruim 21 millioen. Hier is nog niet onder begrepen de bezoldiging van nog een aantal prinsen. zoo o. a. die van Hessen, de regenten van Hannover, van Waldeck, de groothertoging van Mecklemburg, zelfs de inkomsten van privaat eigendom zijn nog niet medegerekend, zoodat men gerust het jaarlijksch inkomen van alle Duitsche vorsten en prinsen kan schatten op ongeveer 30 millioen.

LA SANGRE, EL CEREBRO Y EL ALIENTO

UN banquillo puede sostenerse con tres patas, pero no con dos, pues para su equilibrio debe, por lo menos, tener tres puntos de apoyo.

Las tres patas, ó puntos de apoyo, en que descansa la vida humana son; la sangre, el cerebro y el aliento, ó sea, la circulación, los nervios y la respiración. Quítese una de estas tres patas, y caemos, es decir, morimos.

Pero, además, y como no sucede con las patas de un banquillo, estos tres puntos de apoyo de la vida están relacionados entre sí, y cuando uno se debilita se debilitan los otros. Si la sangre de un hombre no es pura, su cerebro y su aliento sufren; son una especie de trinidad, tres fases de una vida, ó sea una vida que corre mediante tres canales. Y cuán extraordinariamente se mezclan y se separan!

Prestemos atención á lo que sigue: "No tenía yo descanso, sólo podía dormir mny poco; sentía convulsiones en todo el cuerpo; á menudo me levantaba durante la noche poseido de gran terror y excitación. Todo me molestaba, hasta la presencia de un amigo. Estaba yo triste y de mal humor, y quería siempre hallarme solo."

Hé aquí un caso en que los nervios estaban trastornados, y en que una de las tres patas del banquillo aflojaba y amenazaba romperlo todo. Un estado tal como el que describe el escritor de aquellas líneas, es no solo penoso sino alarmante; porque todo movimiento, toda sensación, toda clase de poder en el cuerpo depende de los nervios y, cuando estos se desarreglan todo el régimen de la salud está perdido; pulmones, corazón, riñones, etc., todo funciona mal; porque debe saberse que los nervios lo rigen y gobiernan todo. Sin ellos, es el cuerpo lo mismo que un buque sin capitan ó timonel á merced de cualquier viento que sople. Es una situacion terrible. "Es el camino de la locura;" ó se le pone pronto remedio, ó viene un resultado que es peor que la muerte.

Qué es lo que le produjo esta enfermedad á ese hombre? Preguntémoselo. Tal vez trás de eso haya algo, una causa no sospechada; tal vez otra de las tres patas del banquillo se debilitó antes que los nervios. Nada sacaríamos sin nuevas averiguaciones.

Pues aquí están, ya las tenemos. En su carta encontramos una declaracion que nos las sugiere, y que es la clave de todo el misterio.

"No tenía apetito, ó tenía muy poco," añade. Esa fuente de fuerza y de vitalidad, el sistema digestivo, había cesado de funcionar, y lo que es todavía peor, estaba llena de materia pútrida en fermentación. Gases venenosos y ácidos mortíferos se engendraban en él, como se engendran en una cuba de basuras en putrefacción; se introducían en la sangre, y eran llevados á todos los órganos y partes del cuerpo. Los nervios, desde el cerebro hasta la punta de los dedos, estaban aniquilados y envenenados; y ¿quién puede tocar una guitarra cuyas cuerdas están todos enmohecidas y discordes? Que otra cosa sino enfermedad y sufrimiento, seguido muy de cerca por la locura y la muerte, pueden provenir de nervios que están llagados por la inflamación faltos de un nutrimiento que se niega? No es milagro que el que nos escribe no pudiera soportar aun la compañía, de sus amigos más queridos y buscase la soledad, como una miseria menor.

Pero ¿cómo acabó todo esto? Los lectores que sufren de postración nerviosa y de todas las demás formas de indisposiones de nervios, no quedarían satisfechos hasta que se lo revelásemos. Hé aquí la respuesta:

"Un amigo mío" (continúa el que aquello escribe) "que había venido padeciendo de lo mismo, me aconsejó que tomara el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, diciéndome que á él le había curado. Seguí su consejo, y despues de haber usado este remedio durante una quincena, todos los malos síntomas desaparecieron, y me hallé en perfecta salud. Conciento de buen grado en la publicacion de estas declaraciones, si V. cree que pueden ser de utilidad á los que sufran de un modo semejante (firmado). Manuel Valle Martinez, peluquero, Calle Loarte, 32, Granada.

Qué es lo que se deduce de estos hechos? Cuál de las tres patas del banquillo es la que primero cedió? Pues, el estómago. O en otros términos, todo el desarreglo nervioso no era más que una de las consecuencias de la indigestion y la dispepsia. Y eso es lo que sucede en casi todas indisposiciones que llenan el mundo de pacientes, y enganan á pacientes, y médicos; todas se derivan de torpeza ó paralización en la digestión. Cúrese esta solo causa, y se verá libre de sus varios y múltiples resultados.

Conseguir esto es la misión del Jarabe Curativo de la Madre Seigel. El va directamente á la raíz del mal, al punto de partida de la enfermedad, los órganos digestivos, y esparce la rica y pura sangre de la salud á través de todas las venas.

res, om de voordeelen ervan in het licht te stellen.

—Een zware cycloon heeft het stadje Gate City in Alabama geteisterd. De cycloon was juist het hevigst, toen de godsdienstoefening in de Methodistenkerk een aanvang nam. Dit gebouw werd als een kaartenhuis in elkander gedrukt en bedolf alle aanwezigen onder zijn puinhoopen. Het is onmogelijk om na te gaan, hoeveel slachtoffers daar gebleven zijn; tot nog toe werden reeds 35 lijken en 10 min of meer zwaar gewonden uit het puin te voorschijn gehaald.

—De N.-Amerikaansche oorlogskruiser, Columbis, die over een afstand van 88 E. mijl (2855 M.) 22,81 knoopen liep (1855 M.) is het snelst loopend schip van grootere afmetingen. Het heeft drie schroeven en triple compound machines, die totaal 22000 p. k. i. ontwikkelen. Bij den proeftijd werden 300 vaten olie voor het smeren gebruikt.

VERSCHEIDENHEDEN

Ofschoon sinds de stichting van het keizerrijk, de civiele lijsten der regeerende vorsten van Duitschland aanzienlijk verminderd zijn, vertegenwoordigen ze toch nog respectabele sommen, hetgeen uit de volgende opgaven blijkt:

Keizer Wilhelm, representatiekosten pl. m.	f 5,000,000
De koning van Pruisen. bezoldiging	5.500,000
De regent Leopold van Beieren....	3.950,000
Koning Albert van Saksen........	1,800,000
Koning Wilhelm van Wurtemberg	1.000.000
De regent van het hertogdom Brunswijk....................	800,000
De hertog van Coburg-Gotha.......	400,000
De prins van Lippe-Detmold.......	360,000
De groothertog van Oldenburg.....	190.000
De Statthalter van Elzas-Lotharingen......	160,000
De groothertog van Baden........	1.200,000

een totaal bedrag van ruim 21 millioen. Hier is nog niet onder begrepen de bezoldiging van nog een aantal prinsen. zoo o. a. die van Hessen, de regenten van Hannover, van Waldeck, de groothertoging van Mecklemburg, zelfs de inkomsten van privaat eigendom zijn nog niet medegerekend, zoodat men gerust het jaarlijksch inkomen van alle Duitsche vorsten en prinsen kan schatten op ongeveer 30 millioen.

LA SANGRE, EL CEREBRO Y EL ALIENTO

UN banquillo puede sostenerse con tres patas, pero no con dos, pues para su equilibrio debe, por lo menos, tener tres puntos de apoyo.

Las tres patas, ó puntos de apoyo, en que descansa la vida humana son; la sangre, el cerebro y el aliento, ó sea, la circulación, los nervios y la respiración. Quítese una de estas tres patas, y caemos, es decir, morimos.

Pero, además, y como no sucede con las patas de un banquillo, estos tres puntos de apoyo de la vida están relacionados entre sí, y cuando uno se debilita se debilitan los otros. Si la sangre de un hombre no es pura, su cerebro y su aliento sufren; son una especie de trinidad, tres fases de una vida, ó sea una vida que corre mediante tres canales. Y cuán extraordinariamente se mezclan y se separan!

Prestemos atención á lo que sigue: "No tenía yo descanso, sólo podía dormir muy poco; sentía convulsiones en todo el cuerpo; á menudo me levantaba durante la noche poseido de gran terror y excitación. Todo me molestaba, hasta la presencia de un amigo. Estaba yo triste y de mal humor, y quería siempre hallarme solo."

Hé aquí un caso en que los nervios estaban trastornados, y en que una de las tres patas del banquillo aflojaba y amenazaba romperlo todo. Un estado tal como el que describe el escritor de aquellas líneas, es no solo penoso sino alarmante; porque todo movimiento, toda sensación, toda clase de poder en el cuerpo depende de los nervios y, cuando estos se desarreglan todo el régimen de la salud está perdido; pulmones, corazón, riñones, etc., todo funciona mal; porque debe saberse que los nervios lo rigen y gobiernan todo. Sin ellos, es el cuerpo lo mismo que un buque sin capitan ó timonel á merced de cualquier viento que sople. Es una situacion terrible. "Es el camino de la locura;" ó se le pone pronto remedio, ó viene un resultado que es peor que la muerte.

Qué es lo que le produjo esta enfermedad á ese hombre? Preguntémoselo. Tal vez trás de eso haya algo, una causa no sospechada; tal vez otra de las tres patas del banquillo se debilitó antes que los nervios. Nada sacaríamos sin nuevas averiguaciones.

Pues aquí están, ya las tenemos. En su carta encontramos una declaracion que nos las sugiere, y que es la clave de todo el misterio.

"No tenía apetito, ó tenía muy poco," añade. Esa fuente de fuerza y de vitalidad, el sistema digestivo, había cesado de funcionar, y lo que es todavía peor, estaba llena de materia pútrida en fermentación. Gases venenosos y ácidos mortíferos se engendraban en él, como se engendran en una cuba de basuras en putrefacción; se introducían en la sangre, y eran llevados á todos los órganos y partes del cuerpo. Los nervios, desde el cerebro hasta la punta de los dedos, estaban aniquilados y envenenados; y ¿quién puede tocar una guitarra cuyas cuerdas están todos enmohecidas y discordes? Que otra cosa sino enfermedad y sufrimiento, seguido muy de cerca por la locura y la muerte, pueden provenir de nervios que están llagados por la inflamación faltos de un nutrimiento que se niega? No es milagro que el que nos escribe no pudiera soportar aun la compañía, de sus amigos más queridos y buscase la soledad, como una miseria menor.

Pero ¿cómo acabó todo esto? Los lectores que sufren de postración nerviosa y de todas las demás formas de indisposiciones de nervios, no quedarían satisfechos hasta que se lo revelásemos. Hé aquí la respuesta:

"Un amigo mío" (continúa el que aquello escribe) "que había venido padeciendo de lo mismo, me aconsejó que tomara el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, diciéndome que á él le había curado. Seguí su consejo, y despues de haber usado este remedio durante una quincena, todos los malos síntomas desaparecieron, y me hallé en perfecta salud. Conciento de buen grado en la publicacion de estas declaraciones, si V. cree que pueden ser de utilidad á los que sufran de un modo semejante (firmado). Manuel Valle Martinez, peluquero, Calle Loarte, 32, Granada.

Qué es lo que se deduce de estos hechos? Cuál de las tres patas del banquillo es la que primero cedió? Pues, el estómago. O en otros términos, todo el desarreglo nervioso no era más que una de las consecuencias de la indigestion y la dispepsia. Y eso es lo que sucede en casi todas indisposiciones que llenan el mundo de pacientes, y enganan á pacientes, y médicos; todas se derivan de torpeza ó paralización en la digestión. Cúrese esta sola causa, y se verá libre de sus varios y múltiples resultados.

Conseguir esto es la misión del Jarabe Curativo de la Madre Seigel. El va directamente á la raiz del mal, al punto de partida de la enfermedad, los órganos digestivos, y esparce la rica y pura sangre de la salud á través de todas las venas.

[illegible]